

Előfizetési árak:

Egész évre . 20 kor. — fill.
Félévre . . 10 > — >
Negyedévre . 5 > — >
Egy óra . . 1 > 70 >
Egyes szám ára 8 fillér.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével
szemben,
ahová az előfizetések és a
lap szétküldésére vonatkozó
felhasználások intézendők.

Szerkesztői Iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.
a kir. tábla átellenében,
ahová a lap szellemi részó
illető minden közlemény in
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Magyar föld védelme.

Pécs, 1900. május 1.

Az országos magyar gazdasági egyesület közgazdasági szakosztályának tegnapi ülésén **Baross János** dr. nagyrészt felolvasást tartott az idegenek birtokszerezéséről hazánkban, a mely kérdés fölött nem szabad többé a megszokott közömbösséggel napirendre térnie sem a törvényhozásnak, sem a társadalomnak, ha a magyar állam nemzeti jellegét megőrizni, az országot a magyarságnak megmenteni, szóval valóságra váltani akarja azt a sokat hangoztatott jelszót, mely a magyar nemzeti állam kiépítését elsőrendű feladatnak minősíti.

A földterület, népesség és közös főhatalom képezik alkotó elemeit az államnak; hogyan lehessen hát nemzeti az olyan állam, amelynek földjét szabadon sajátíthatják ki a külföldiek, a melynek birtokos lakosságát szabadon forgathatják ki birtokaikból a helyükbe ülő idegen bevándorlók s belföldiek csak a főhatalom marad meg, hogy megvédje és biztosítsa a magyar föld hasznát a külföldiek számára.

Helyesen jegyezte meg **Baross János**, hogy a gazdag iparosállamok ebben a tekintetben nincsenek kitéve olyan nagy veszedelmeknek, mint a tökeszegény földművelő országok, mert amazoknál már a földnek megszerzési értéke is olyan magas szokott lenni, hogy a külföldieket nem nagyon csábítja a földvétele, míg az agrár államok szegényebb népe, kivált gazdasági válság esetén, mást sem adhat el, mint a földjét s a tömeges kínálat bizony a reális értéken alól is szorítja annak árát.

Azért azt látjuk, hogy az agrár államok mindenütt az állampolgársághoz kötik a birtokszerezési jogosultságot. Ez a korlátozás áll fenn Oroszországban, Romániában, az északamerikai Egyesült Államok némelyikében, sőt részben Németországban is s az ilyen korlátozás földművelő államban létkérdés, mert az utóvégre is egyre megy, vajjon fegyverrel foglal-e

el valamely országot a külföld, vagy — megveszi azt.

Ez a veszély két irányban fenyegeti hazánkat: a kisbirtokosokat a galíciai és orosz zsidóbevándorlók kerítik kezükbe a nagybirtokokat pedig a külföldi kapitalisták vásárolják össze. Nemzeti szempontból egyaránt veszedelmes mind a két jelenség, mert az kétségtelen, hogy az említett bevándorlók általában nincsenek a morálnak s a civilizációnak azon a fokán, hogy egy modern állam kereteibe haszonnal beilleszthetők lennének, a külföldi nagy kapitalisták pedig megmaradnak külföldieknek, magyarországi földbirtokaik jövedelmét külföldön költik el, idegen állam eszmét szolgálnak vele s hozzánk legfőlegbb vadászati kirándulásokra látogatnak el, mint az angolok az ázsiai és afrikai rengetegekre.

Az ekként helyesen fölismert veszedelmek tovább terjedésének meggátlására **Baross János** azt a javaslatot teszi, hogy a galíciai és orosz zsidóbevándorlást el kell tiltani s törvényileg kimondani, hogy száz holdon alóli kisbirtokot kizárólag csak magyar honos birhasson. A közép és nagybirtokokra nézve már nem kívánna meg föltétlenül ezt a korlátozást, mert ez — ugymond — nagy árdepressziókat idézhetne elő. Ezekre nézve elegendőnek tartja, ha egy országos birtokbizottság alakítatik, a melynek jóváhagyásától függne, hogy külföldiek egyes esetekben a vásárolni szándékolt birtokot megszerezhetik-e. Ennek a bizottságnak elővételi jogot biztosítsa a fölolvás, ha a kérdéses birtok telepítésre alkalmas; ha pedig jó erdőbirtokról lenne szó, azt az állam vagy más holtközi tulajdonos szerezhethetné meg. Csak ha ez esetek egyike sem forogna fenn, akkor adná meg a bizottság a birtokszerezési engedélyt külföldieknek.

Nos ennek a javaslatnak a kisbirtok megvédésére vonatkozó részét elfogadnók mi is, de nem tartjuk kellőleg megokoltnak a nagybirtokra nézve tett kivételt, mert hisz az az aggodalom, hogy a

birtokszerezésnek a magyar honosság előfeltételéhez való kötése árdepressziót idézne elő, éppen úgy fölhozható a kisbirtokra nézve is s mivel a kisbirtok tömegesebben szokott gazdát cserélni, talán még fokozottabb mértékben is. Ha tehát ez az aggodalom nem állja útját a fönntjelzett korlátozás föltétlen alkalmazásának a kisbirtoknál, ugy nem látjuk be, mért kelljen ettől idegenkednünk éppen csak a nagybirtoknál, a melynek révén sokkal nagyobb területek kerülnek idegen kézre.

A telepítési célra s az állami vagy holtközi tulajdonosok számára biztosítandó elővételi jog vajmi kevés nagybirtokot fog megmenteni az idegen kézre jutástól, mert az elővételi jog vajmi ritkán lesz a gyakorlatban érvényesíthető; a holtközi birtok szaporodása pedig közgazdasági szempontból nem kisebb veszedelmeket rejt méhében, mint az idegenek birtokszerezése nemzeti szempontból.

Mi tehát föltétlenül a magyar honossághoz kötünk a magyar föld birtoklását, akár kis-, akár nagybirtokról van szó; de nemcsak azért, mert csak így lehetnek gyökeresen elejét venni a magyar föld kisajátításának idegenek által, hanem mert ez az egyedüli módja a már idegen kézen levő magyar földbirtok visszaszerzésének is. Pedig ez is főfontosságú szempont, ha figyelembe vesszük, hogy máris közel két millió hold magyar föld van idegen kézen s ebben hitbizományi birtokok nincsenek is benne, pedig azoknak is jó kontingense van idegen kézen.

Aztán a telepítési akció is, melynek érdekében **Baross** az országos birtokbizottság elővételi jogosultságát statuíálni akarja, sokkal nagyobb lendületet venne az idegenek teljes kizárásával, a mikor számos már tényleg idegen kézen levő birtok állna rendelkezésre telepítési célra.

Félrendszabályokkal nem lehet gyökeres eredményeket elérni; a mi pedig a nehézségeket illeti, melyekbe a radikális rendszabályok keresztülvitele ütköznék, azoktól nem szabad visszariadnunk, mert

Üzlethelyiség változtatás.

Midőn ezen körülményt a t. vevőimmel és a nagyközönséggel tudatom, kérem nagybecsű pártfogását.

A Jókai-tér 2. sz. házban évek óta létezett **Kovátsits Testvérek cég**

húsvágó-üzlete

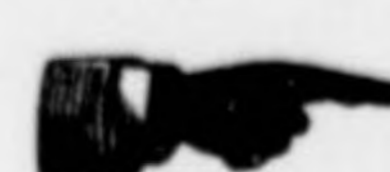
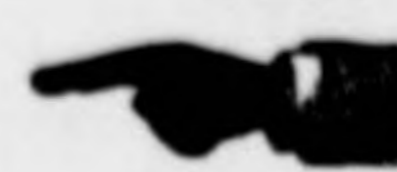
május hó 1-én áthelyeztetett

a **Billitz-féle házba** (a **Haksch-féle péküzlet** átellenében.)

Tisztelettel

Wittenbarth Károly,

mint a **Kovátsits Testvérek cég** megbízottja.

 Pontos kiszolgálás.

Mindenkor I-ső rendű minőségű borju- és marha husok. — Az idényben különféle vadak.

hisz azoknak a félrendsabályoknak a keresztülvitele is küzdelembe fogna kerülni, kár lenne tehát megállni a féluton, ha már egyszer fegyverbe álltunk.

Májusi csillaghullás.

Pécs, 1900. május 1.

A hivatalos lap mai száma közli a honvédségnél történt előléptetéseket. Ez előléptetések közül a bennünket érdeklő részleteket a következőkben közöljük:

Őrnagygyá előlépett *Dorsán Sándor*, pécsi 8-ik honvédhuszárezredbeli elsőosztályú százados.

Első osztályú századosokká előléptek: *Rottmann Miklós*, pécsi 19-ik gyalogezredbeli másodosztályú százados; *Hausser Henrik*, a nagyvárad honvédhadapródiskola állományába beosztott másodosztályú százados, ki a pécsi 19-ik honvédgyalozrednél létszám felett vezetett és *Beőreöndy István*, pécsi 19-ik honvédgyalozredbeli másodosztályú százados.

Törzsorvos lett *Hrabécy István dr.*, létszám felett a pécsi 19-ik honvédgyalozrednél, megbizva a pécsi honvédgyalozrednél, honvédállomás orvosfőnöki teendőivel.

Másodosztályú százados lett *Keill Elemér* főhadnagy, létszám felett a kassai 9-ik honvédgyalozrednél, a pécsi honvédhadapródiskola állományában.

Főhadnagy lett *Ciszter Mihály* hadnagy, létszám felett a soproni 18-ik honvédgyalozrednél, a pécsi honvédhadapródiskola állományában.

Elsőosztályú százados lett *Anderlik István*, pécsi 8-ik honvédhuszárezredbeli másodosztályú százados.

Elsőosztályú százados kezelőtiszt lett *Klímó Miklós*, pécsi 19-ik honvédgyalozredbeli másodosztályú százados kezelőtiszt.

Tartalékos hadapród-tiszthelyettesekké lettek *Rónay Győző*, *Ujváry Ede dr.* és *Fenyő Gyula*, pécsi 19-ik honvédgyalozredbeli volt egyéves önkéntesek.

A közöshadseregben történt májusi előléptetéseket is ma közli a hivatalos lap. Ebből bennünket a következők érdekelnek:

Conte Corti alle catene Hugó, vezérőrnagy az 1-ső gyalog hadosztály parancsnoka, ki

Pécsett régebben az 52-ik gyalogezred parancsnoka volt — altábornagy lett.

Gelderni Colerus Emil, alezredes a 7-ik hadtest vezérkari főnöke, ezredessé lépett elő.

Ezredes lett továbbá *Fodor Tivadar*, 44-ik számú gyalogezredbeli alezredes.

Őrnagyokká előléptek: *Rendulics Fülöp*, elsőosztályú százados a báró Reicher 68-ik számú gyalogezrednél, áthelyezve a 44-ik gyalogezredhez és alturugi *Göppferth István*, elsőosztályú százados az 52-ik számú gyalogezrednél, áthelyezve a 32-ik számú gyalogezredhez.

Elsőosztályú századosok lettek: *Perner Ferenc*, 52-ik gyalogezredbeli és *Schmidt Ágoston* 44-ik gyalogezredbeli másodosztályú századosok.

Másodosztályú századosokká előléptek: *Weissenberger Tivadar*, *Krause Lajos* és *Diegl Ágoston*, 52-ik gyalogezredbeli főhadnagyok és *Herda Henrik*, 61-ik gyalogezredbeli főhadnagy, áthelyezve az 52-ik gyalogezredhez.

Főhadnagyok lettek: *Volny József*, ns. *Papanek Oszkár*, *Vyskocsil Pál*, *Sulyok Imre* és ns. *Caesar Rudolf*, 52-ik gyalogezredbeli hadnagyok. Továbbá *Futima Emil*, *Ferjentsik Ottokár* és *Renner Gusztáv*, 44-ik gyalogezredbeli hadnagyok, ez utóbbi áthelyezve a 39-ik gyalogezredhez.

Elsőosztályú ezredorvos lett dr. *Mohl József*, 44-ik gyalogezredbeli másodosztályú ezredorvos.

Végül másodosztályú ezredorvos lett dr. *Masny Ignác*, főorvos a 44-ik gyalogezrednél.

Május elseje.

— Saját tudósítónktól —

Pécs, 1900. május 1.

Ismét elérkezett az igazi tavaszt, a lombotfakasztó, virágotnyitó május elseje. Az a nap, melyen minden ember örömteli szívvél köszönti a természet virágzását s tele tüdővel szívja be a májusi reggel erőtadó, ózondus levegőjét. Kimegy a hegyek közé, az erdők lombsátor alá, hallgatni a csalogányok dalát és szedni ibolyát és gyöngyvirágot. Tele van költészettel, idillel a május hónap s a szabad természet ölében eltölteni a legszebb élvezet az ő reggeleit.

Azonban már a latin költő is megmondta

hogy — beatus ille, qui procul negotiis! Bol-dog az, kit nem foglalnak le a hétköznapi gondok s ki élvezheti május gyönyöreit. Mert a májusi gyönyörök mellett megvannak a május hónapnak saját külön gondoljai is. Ilyenek elsősorban a prózai, hétköznapi teendők s a májusi specialitás, a hurcolkodás.

És ilyen másodsorban az az újabbkori áramlat, mely különösen a hatóságoknak okoz sok gondot május elsején s ez a munkások májusi elseji ünneplése. A szociáldemokrata párt az egész világon a munkásság ünnepévé avatta május elsejét s megünneplik ezt a magyarországi munkások is s megünneplik Baranyában és Pécsett is, hol a szociáldemokraták már jó régóta egészen otthon vannak.

Ma reggel derült, szép időre virradtunk s míg a kora reggeli órákban kirándulók csapata, no meg hurcolkodók serege élénkítette az utcákat, addig hat órakor az 52-ik gyalogezred zenekara *ünnepi ébresztővel* járta be a város utcáit. A Krajcárkaszárnnyából a Kaszárnya-, Báthory- és Radonay-utcákon át a Scitovszky térre, onnan a sétatér alatt a Kardos Kálmán-, Mária és Sörház-utcákon át a Király utcára és azután a piacon át a Feren-ciek-utcájára mentek s úgy vonultak vissza a kaszárnnyába.

A munkások ünnepe lévén a mai nap, azok kora reggel a Tettyén gyülekeztek s onnan kilenc órára a gyár-utca a népgyűlésre vonultak, a május elseje megünneplésének programja ebből a népgyűlésből és délután az üszöghi mulatságból állván.

(A népgyűlés.)

Ma délelőtt 9 órára a helybeli szociáldemokraták népgyűlést hívtak egybe a gyár-utca 7. szám alatti munkásképző egyleti helyiség udvarára. Azonban a népgyűlés csak 10 órakor kezdődött, mert csak akkorra verődött össze vagy háromszázötven munkás, kik előtt a népgyűlést meg lehetett tartani. A munkások és munkások nők vörös jelvényt viseltek, melynek szalagján egy kalapács és véső, felette »1900. május 1.«, alatta »Jogot és védelmet a népnek.« szavak voltak olvashatók.

Mikor a hatóság kiküldöttje, *Schultz Ferenc* rendőrkapitány, kíséretében *Kovács Antal* rendőrbiztossal és vagy hat rendőrrel, megjelentek a helyszínén, a népgyűlés megnyitása következett. Elnökké *Schmidt Gyulát*, jegyzővé *Kirsteier Jánost* választotta a népgyűlés, kik a

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Bimbófakadás és bimbóhullás.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Irta: Unátyinszky Leona.

Bucsuztatják a kis Szilasi Margitot. Viszi a nagynéje a fővárosba, jó modort tanulni. Szegény kis Margit! Szomoruan jár-ke, még pár nappal előbb, midőn a nagynéni látogatását egy rövid levélben bejelenté, még nem is gondolta, milyen szomorúság fenyegeti. — De bezzeg a nagynéni nem győzött eleget csodálkozni, midőn megérkezett s látta, hogy a kis lány mennyire felcseperedett.

De midőn észrevette, hogy a kis nagy lány még annyira gyerek, hogy képes versenyt futni a csevegő patakkal, együtt dalolni a pacsirtával »mint valami aratólány«, jegyzé meg a néni iróniával s fontos képpel tanácskozni a kertészgyerekekkel, ki valahol mokus odut fedezett fel, no ezt már a szigorú, gögös néni nem tűrhette, hogy egyetlen unokahuga, kit ő van hivatva egykor a nagyvilágba vezetni, ily parlagon nevelkedjék fel s ki lett mondva a szentencia, hogy Margitot viszi magával a fővárosba jó modort tanulni.

Szegény kis Margit tizenöt éves szivecskéje csordultig megtelt keserűséggel. De hiába volt minden kérése, hiába a könyei, a nagynéni a napnál lényesebben bizonyítja, hogy

a kis rebellis, ki most valósággal fellázad a kényszer ellen, itt valóságos parasztleánynya növekedik föl s a jó öreg apus kénytelen volt szívének kedvencétől egyidőre megválni, azaz a gazdag nagynéni kívánságát teljesíteni. S midőn pár nap múlva a hintó előállott, hogy őket a vonathoz szállítsa, Margit dobogó szívvél sietett még egyszer bucsút venni az árnyas zöld erdőtől, a csevegő pataktól, a dalos pacsirtától s a zugó Balatontól, mely haragos szinben háborog, mintha még az is haragudnék, hogy a kis Margitot úgy megszorítják.

Az öreg Szilasi maga is el volt érzékenyve, hisz' először vált meg pajkos kis gyermekétől, de nem akarta mutatni, csak a szakállába dörmögött, s tolyton a kocsissal zsörtölődött.

Azonban, midőn kis kedvence zokogva borult a nyakába, a jó apus feledé, hogy a nagynéni fürkésző szemekkel nézi, s elkezdte csilitgatni, becézni kényeztetett gyermekét, mint szokta volt kicsiny korában: no ne sirj édes kis jószágom, hisz nem is sokáig leszel oda, jó tanuló voltál te mindig, kamarosan kitanulod, hogy »mi illik, mi nem illik« s aztán majd elmegyek én érted nemsokára, s többé nem válunk el sohasem.

Sóhajtvá ült Margit a kocsiba a nagynéni mellé, kinek hideg szemei előtt ajkán fagyott a szó, hát még a bohó tréfák, tán arra is azt mondaná a néni, hogy »nem illik«, melyekkel pedig nemcsak az egész háznépet tudta megnevettetni, de kacagott azokon maga a komoly apa is.

A kis leány születésével csak szomorúságot okozott atyjának, mert ugyanakkor meghalt az édesanyja. Szilasi aztán gyermekében keresett vigaszt s kétszeresen szerette és dédelgette őt, — mintegy kárpótlásul a hiányzó anyai szeretetért.

Margit a fővárosban gyorsan kicsiszolódott. A nagynéni sem félt már annyira, ki igen meg volt vele elégedve. Szépen táncolta a »pas de quatre«-t, bájjal lejtette a waltzert, sikkesen kezelte a legyezőt s ha a fiatalemberek bókot mondtak neki, ügyesen elnyomta ásitását.

A vidám falusi gyermek a fővárosban is visszanyerte pajzánságát, s egy idő óta olyan jól érezte magát, hogy a hazamenetelre sem gondolt oly sűrűn.

Nagy részben előmozdítója volt ennek az ifju Andorfi Béla, kivel a nagynéni barátnőjének egy háziestélyén ismerkedett meg. S a nagynéni is jószemmel nézte a két fiatal szív egymás iránti érdeklődését.

Szép társaság volt egybegyűlve, de az ifju sötét szemei megdelejezték a kis lányt s neki nem volt többé szeme és füle a más számára. Az ifju pedig egy percre sem távozott oldaláról, még akkor sem, midőn belépett a szép báróné, ki büszkén jártatta végig szeméit a társaságon, vajjon van-e, ki vele szépségre versenyezhet s a férfiszemek éhesen tapadtak gyönyörű alakjára, — annak pedig győzedelmes mosoly játszadozott biborajkai körül, de egyszerre idegesen csapta össze le-

hatóság kiküldöttével együtt az emelvényen levő asztalnál helyet foglaltak. Az emelvénynek a naptól ugyancsak melegen érintett elő részén folytak le a beszédek, mely részén nagy vörös lobogó volt kifeszítve, rajta a szavakkal: »Éljen az általános titkos választási jog.« Alatta egy festményféle állt, mely egy leláncolt rabot ábrázolt.

A gyűlés napirendje: május elseje és az általános titkos választási jog volt.

Végh József szólta a napirendhez először. Mindenekelőtt kifejtette, hogy május elseje a munkásságra nem szentbeverdel nap, hanem igenis nagy ünnepnap. A munkásság elvei mellett küzdelemben százan és százan veszték már el; a hatalmasok által kiadott rendeletekre legyilkolták őket, kik szembe álltak a fegyverekkel a munkásság jogaiért. Ha ezeknek emlékét meg akarnák ünnepelni külön napon, az év háromszázhatvanöt napja bizony kevés volna. És így a munkásságnak be kellene szüntetnie a munkát s elvesznie a hatalmasok, az ő ellenségeik. Már pedig ha ellenség nincs, nincsenek ők sem; mert a munkásság az ellenséggel küzdeni van hivatva. Ezért választottak egy napot, a május elsejét, munkásünnepül. E napon nemcsak a munkásság elvérzett vértanuinak, de börtönt szenvedett, vagy ma is börtönözött elvtársaiknak is megülik ünnepét, megemlékeznek róluk, kik a szociáldemokrata elvekért éltek és haltak. Ezután a szónok az általános titkos választási jogról beszélt, melytől várja a munkásság megváltását. Ezért kell szervezkedni, küzdeni, harcolni s ha a hatalmasok nem adják meg önként majd eljön a leszámolás napja, mikor a millió és millió munkás egy szervezett egészet képez s akkor majd eljön az a május elseje is, mikor ki fogják vivni a munkásság jogait.

Szabó József beszélt ezután ugyane témáról, különféle variációkban. Majd Horváth József szólta még a napirendhez és Klein Ödön. Ez utóbbi német nyelvű beszédet mondott, de — szerencsére — rövidet.

A szónokok mind megtartották azt a hangot, melyet ő tőlük még higgadtan lehet venni. Nem is adtak okot nyílt hatósági rendreutatisra s csak párszor kellett az elnök utján figyelmeztetni őket, hogy ne ragadtassák el nagyon magukat a hévtől, melyet csak tűzelt a pódiumra tűző s a szónokok hom-

gyezőjét, egy szende gyermeklánykát pillantott meg, ki keskeny halvány kis arcával, melyet göndör fürtök árnyékolnak s piros kis szájacskájával, lelkes szép szemével, érdekes jelenséget képezett, amint fehér csipkeruhájában, keresetlen eleganciával ült oldalán a báróné elhódított udvarlójával.

No de ilyet! még ez az éretlen gyermek meri fölvenni vele szemben a harcot! Majd ad ő neki!

A kis Margitnak sejtelve sem volt a báróné ellenséges érzelmeiről.

Ártatlan gyermekszíve el volt foglalva szerelmével, elbűvölten hallgatá az ifjú csevegését s érzé, hogyha hívna vele vad, kietlen pusztaságba, hol senki sem lenne, csak ők ketten, örömmel, habozás nélkül menne vele.

Elfelelte az ódon kastélyt, hol bölcsője ringott, el a csevegő patakot, az árnyas erdőt százados fáival s vigan szökellő mókusaival, el a zúgó Balatont, — elfeledte magát a jó öreg atyust is, kitől oly nehezen birt megválni — most már csak szerelmében élt.

Pár héttel ezelőtt díszesen butorozott nappali szobában találjuk bájos kis ismerősünket, a szép Margitot.

Valami himzéstélen dolgozik s észre se veszi, hogy rosszul fűzött be. Kezei önkénytelenül keresik a rózsaszínű selyemszálát, nem csoda, hisz ő maga is rózsaszínben lát mindent — — — tegnap este kicsérélték »Ő« vele vallomásaikat.

A nagynéni egy beteg barátnőjéhez sie-

lokára izzadtságos verejtékcseppeket csalogó májusi napsugár.

A népgyűlés pont déli tizenkét órakor oszlott szét teljes rendben.

(Az üszöghi erdőben.)

Délután felhárom órakor az üszöghi erdőbe vonult ki a május elsejét ünneplő munkásság.

Ekkor már pár százan lehettek s a gyárutcai egyleti helyiségből kisebb csapatokban vonultak át a Ferencrendiek-utcáján, a Király-utcán, Kossuth Lajos-utcán, a buza-téren és a pálya-utcán ki az üszöghi erdőbe.

Tervbe volt véve, hogy vörös jelzőtáblákat is visznek, melyeken a következő feliratok álltak:

- 8-8-8. Jogot és védelmet a népnek!
- Le a tőkével!
- Éljen az általános választói jog!
- Mi nem vagyunk sem szlávok, sem germánok, hanem szociáldemokraták!
- Egy mindannyiért, mind egyért!
- Világ összes munkásai, egyesüljete!
- Nyolc órai munkaidő, nyolc órai szórakozás, nyolc órai alvás!
- Ha jók vagyunk katonáknak, legyünk jók választóknak!
- Hazát a népnek!
- Munkát és kenyeret!

Azonban e táblák ott maradtak a gyárutcai helyiségben s azok nélkül, csupán ruháikon a május elseji jelvénynyel, vonultak ki az üszöghi erdőbe.

Ekkor az idő is borossá vált. A májusi napsugár eltűnt az égről s folyton esőre hajló volt az idő.

Kint az üszöghi erdőben Vaniss Sándor, pécsi járási főszolgabíró és Forray Valér, tb. főbíró voltak jelen a hatóság részéről, valamint öt óra tájban kiment Bogyay Vince csendőrszázados is. A rendre Bacher csendőrmester vezetése alatt a rondes csendőrcsapatot ügvelt fel.

És folyt az erdőben a népmulatság s nem volt semmi olyan mozzanat, a mi a félelmetes vörös májust jelezte volna.

A nép hat óra tájban kezdett hazaszállingozni az üszöghi erdőből s ismét kisebb csapatokban vonultak át a városra — hazafelé.

S az ideai május elseje is ebben szép csendesesen elmúlt.

tett s Margit zavartalanul ábrándozhatott volna, ha a szobaleány meg nem zavarja, egy fiatal nőt jelentve be, ki Margittal óhajta beszélni.

Margit csodálkozva utasítá a leányt, hogy a látogatót vezesse a »társalgó«-ba, hol néhány perc múlva maga is megjelent.

Csinos külsejű, fiatal nő, egy 3-4 évesnek látszó szép kis gyermekkel várt a leánykára, kihez midőn belépett, a fiatal nő gyorsan, minden bevezetés nélkül e kérdést intézte:

— Igaz-e, hogy Ön és Andorfi Béla szeretik egymást? — s a mint látta a fiatal leány felháborodását, sietve tette hozzá: — csak azért kértem, mert úgy hallottam, hogy itt nőtlen embernek adta ki magát, de ne higgyen neki, az önnek csak bajára lenne, mert ő az én férjem, kiről le nem mondok senki kedvéért s e kis gyermek az ő gyermeke.

Margit iszonyodva tekintett a beszélőre, mintha kígyó csipte volna meg; majd szívzakgató sikolytással borult a pamlagra.

Száraz, könnytelen szemekkel emelkedett fel ismét, a jótékony könnyek nem jöttek segítségére — pedig — — — »sírj, a mennyit csak birsz« — mondja a nagy költő Dumas, »a misantropia, a világgyűlölet, oly könnyekből alkotódott, a melyek nem lettek elsírva«.

De Margit nem sirt, nem zokogott, könnytelen szemekkel bámult maga elé szenvedése első órájában eszébe jutott az elfeledett édes apa, de már alig tudta kifejezni kívánságát, révedező szemei egy kis fekete pontot láttak,

Hirek.

Pécs, 1900. május 1.

Egy csók miatt.

Tisztelt Szerkesztő ur!

Egy régi bűn nyomja lelkemet. Most megírom a szerkesztő urnak azt az esetet, a mely miatt egy igen nagy szenzációnk kimaradt a lapunkból, a melylyel a »concurrrens« riporter lefőzött minket.

Még tetszik talán emlékezni arra a nagy tüzesetre, mikor egy szomszédos falu porrá égett.

Ehhez a tüzesethez kiküldött engem a szerkesztő ur, hogy kimerítő tudósítással térjek mihamar vissza, El is vonatkáztam a tűz színhelyére. Eddig tehát még minden a maga rendjén történt. De most jön a sötét pont.

Alig, hogy kiértem a tűz színhelyére s vizsla szemmel tanulmányozni kezdtem a terepet, azonnal szemembe ötlött egy tűztől (kérem ne tessék rosszat sejtetni) kipirult menyecske-arc, a mely keresni látszott valakit a tömegben. Minthogy én is ép úgy nézegettem ide-oda, mint az az asszonyka, azt hittem, hogy az a menyecske se lehet más, mint riporter.

Kérdősködtem tőle a tüzet illetőleg egyről-másról s azt vettem észre, hogy a kérdezett nagyon jól van informálva minden felől s különösen az előjáróság munkásságát illetőleg adott kimerítő felvilágosításokat. No gondoltam magamban, lapunk érdekében még soha se tettem ily ügyes dolgot, hogy megszólítottam ezt a kezdő golya-riportert, a ki ennyire megkönnyíti az én dolgomat. A mi fő, annyira bizonyos voltam felőle, hogy az új század egyik emancipált riporterével van dolgom, hogy eszem ágában sem volt azt tőle megkérdeznem.

Beszélgésünk közben észre sem vettük, hogy a tűz mindinkább terjed, a tömeg mind szűkebb és szűkebb térre szorul s mi természetesen mind közelebb jutottunk egymáshoz. A tűz annyira perzselte arcunkat, hogy egymás arcára fújtunk, miközben azt hive, hogy nem vétek lapunk érdeke ellen, — egyszerre csak egy forró csókot nyomtam a menyecske arcára. — De bár ne tettem volna!

Még el se cuppant a csók, egyszerre előttünk terem egy marcona ember. A me-

mely mindig nőtt és közeledett felé — s egyszerre csak eszméletlenül esett össze.

A megijedt cselédség sietve küldött a nagynénjeért, orvost hívtak, az apának táviratoztak, de az már nem érte életben egyetlen gyermekét.

Erdővel borított magas hegyi uton sétálok s letekintek a szép tiszta kis faluba, melynek egyrésze a hegyoldalon fekszik, míg másik része alatt a völgyben terül el.

A hegyeknek egész láncolata zárja el a külvilágtól a csendes kis falut s alig egy fél-óránnyira a Balaton nyugtalan hullámai hánykódtak, mely a vidék gyönyörű panorámájának kiegészítő részét képezi.

Egyszerre megcsendül a kápolna kis harangja, melynek hívó szavára a falucska lakói összegyűlekeztek, hisz' ez temetést jelent.

Magam is lesiettem s utam a temetőben levő kis kápolna felé irányítottam, de mire leértem, az emberek már visszatérőben voltak s egymás között beszélgetve mondták:

— A gazdag Szilasi haza hozta egyetlen gyermekét . . . feküdjék az anyja mellett . . .

. . . Melyen megindulva siettem a temetőbe.

Tehát csakugyan áldozata lett az ártatlan szép kis gyermek szerelmének!

Csakugyan sikerült a lelketlen szép szörnyetegnek két szerető szívet egymástól örökre eltávolítani!

nyecske visitott, az ember morgott s engem megragadva, azt kiabálta, hogy majd ad ő nekünk csokolózást, — (mintha bizony volna ahhoz köze, ha két riporter csokolózik kar-társi szeretetből), azzal a szivattyuhoz állított s hiába mondtam neki, hogy én hírlapíró vagyok s nem tűzoltó. Hiába emlegettem neki, hogy egész Pannoniában és Dáciában kikürtölöm azt a méltatlanságot, a mi velem történt.

Nem használt semmit.

Reggelig kellett huznom a szivattyut.

No de gondoltam, majd szerzek elégtételt, csak beszélhessek a szolgabíróval. Ez azonban csak hajnal felé jött a szivattyuhoz. Kiáltani akartam neki, hogy szabadítson ki a cerberus karmai közül, de a zürzavarban hiábavaló lett volna s az ember lelővéssel fenyegetett, ha mukkanok. Végre is cselhez folyamodtam, egy visitással összerogytam s ájultnak tettem magamat. Ez használt. Rög-tön csődület támadt körülöttem s a szolgabíró hangját meghallva, odaugrottam hozzá, elpanaszoltam a rajtam elkövetett injuriát s jog-orvoslást követeltem.

Még be sem fejeztem panaszomat, mikor szavaimat a szolgabíró habotája felbeszakította. Én egész indignálódva ránézek, mire ő még jobban kezd nevetni s aztán így szól hozzám: tudja kit csókolt meg? a községi bírónét s az piros notesz, a miről említést tett, az a bíró hivatalos zsebkönyve, a mit ő valószínűleg otthon felejtett s a felesége utána hozott.

Nos hát e miatt a szomorú eset miatt maradt ki a tüzről szóló tudósítás a lapból.

Hanem én se fogok ám soha többet lapunk érdekében csokolózni.

Gyuszi.

Naptrend 1900. május 2-án.

Naptár: szerda, május 2. — Róm. kath.: Athanáz. — Prot.: Athanáz. — Görög-kel.: (április 19.) Pafanc. — Zsidó: Ijar 3. — Nap két 4 óra 43 perckor; nyugszik 7 óra 11 perckor. — Hold két 1 óra 20 perckor délután; nyugszik 3 óra 30perckor éjjel.

Időjárás. A központi meteorologiai intézet jelzése szerint: meleg idő és zivatarok várhatók.

Harcászati céllövészlet a Mecsekhegyen.

Jogász táncestély a Vigadóban este nyolc órakor.

— (A főispán utazása.) Br. Fejérváry Imre főispán holnap délben utazik el Pécsről, neje meglátogatására Abbáziába, hol három hétig fog tartózkodni. A főispán távol-

Nevetve, mosolygó ajkakkal gyilkolta meg az ártatlan kis leányt, kinek nem volt egyéb bűne, csak az, hogy szeretett.

Vagy nem-e nevezhető méltán gyilkosságnak, mit a szép bárónő elkövetett?!

Nemcsak testileg, de lelkileg is ölhetünk, gyilkolhatunk.

S hány áldozata van már az asszonyi féltékenységnek? Vajjon találhatik-e erre paragrafus?

A szép bárónő tán most éppen tűzzel táncol új udvarlója karján. Nem ébredne-e fel benne a rémület, ha látná e csendes siremléket, melyen egy egyszerű, rövid két szócskából álló felirat olvasható: »Margit« s alatta mintegy fenyegetőleg e sokatmondó szócska: »Feltámadok«.

Egy megtört, ősz öreg ember és egy sugár természetű, szép bárna ifju a sirnál térdelnek.

Az apa száraz, könnytelen szemekkel bámul a sirra — nem valunk el többé, édes kis gyermekem — mormogta magában. . . . Az ifju szeméből patakzik a könnyár, míg ajkai fájdalmasan suttogják: — »miért hitted, óh miért hitted? . . .

. . . . Vajjon megérti-e, megérzi-e oda lenn az a szegény megrepedt szív? . . .

létében a hivatalos teendőket Tormay Károly alispán fogja teljesíteni.

— (Ülések a vármegyén.) A május hónap a vármegyeházán aránylag csendesnek ígérkezik, mi annyit jelent, hogy holmi ülések nem igen fogják zavarni a vármegyei urak hétköznapi nyugalmát. Május hó 5-én utóállitás lesz a vármegyeházán, 8-án délelőtt 9 órakor a vármegyei közigazgatási bizottság tart ülést, 9-én a vegyes katonai felülvizsgáló bizottság ülésezik, 28-án pedig rendkívüli közgyűlés lesz. Eddig csupán ennyi terminus van kitűzve, melyet legföljebb csak néhány kisebb bizottsági ülés fog szaporítani.

— (Jelentés a vizről.) A főmérnöki hivatal a Tettye forrás vizállásáról a következőket jelenti: A vitzartók tele vannak; a tettyei forrás vízszolgálató képessége f. hó 1-én reggel 5070 köbméter.

— (Előléptetett tanárok.) Bárány Gyula és Horváth József csurgói állami elemi tanítóképzőintézeti rendes tanárok, eddigi minőségükben s jelenlegi állomásukon való meghagyás mellett, a nyolcadik fizetési osztály harmadik fokozatába lettek előléptetve.

— (A debreceni diákkongresszus.) Mint tudósítónk írja, a debreceni diákkongresszus tagjai vasárnap délelőtt a diszülés alkalmával kapták kézhez a kabinet iroda és Széll Kálmán miniszterelnök üdvözlő sürgőnyeit, a melyeket lelkes éljenzés közepette olvasott fel a diszülés választott elnöke. Vasárnap csupán a napirend első pontját, a magyar iparpártolást tárgyalták le, mihez Cserkovics József budapesti technikus szólott leg-tárgyilagosabban, ajánlván, hogy a magyar ipar termékeinek minden ágából csináljunk divatot, mely ha magában véve múltó is, de eredményében mégsem az. E tárgy megvitatása után Köpöcsy Dezső elnök délután félkettőkor bezárta a gyűlést. Délután két órakor bankett volt — mint azt már röviden megírtuk — az »Arany biká«-ban, melyen a kongresszus diszelnökei is résztvettek. A terem gyönyörű festményekkel van ékesítve, a művészi kivitelű mennyezetről szebbnél-szebb csillárok lüggnek alá, míg az egész teremben köröskörül páholyok vannak. A banketten az első felköszöntőt Degenfeld gróf főispán a királyra mondotta, melyet a banketten résztvevők állva hallgattak végig. Azután újra felolvasták a kabinetiroda sürgönyét, mely után zajos és szünni nem akaró éljenzés tört ki. A diszelnökök a diákságra mondtak felköszöntőt Brázovay fővárosi joghallgató a debreceni hölgyekre emelte poharát, kik ez alkalommal a terem páholyait megtöltötték. A felköszöntőt követő lelkes éljenzés közepette a hevesvérű ifjuság az asztalokat diszítő virágcsokrokat dobta a páholyokba. Az ebédnél a zenét Magyar zenekara szolgáltatta, mi oly jókedvre hangolta az ifjakat, hogy ebéd után a cigányok dobogója előtt táncra kerekedett. Délutáni 5 órakor részben a városi gőzkocsikon, részben magánfogatokon a »nagy erdőbe« vonult az ifjuság, hol a legjobb kedvben Rác Károly cigány zenéjének hangjai mellett a késő esti órákig maradtak együtt. — Hétfőn délelőtt a kongresszus folytatta a tanácskozást. Elsőnek Liebhard József (Pécs) kért szót, hogy a jövő évi kongresszus tárgyában már most nyilatkozhatnék. Elmondta, hogy a pécsiek nagyon szeretnék volna, ha a VIII. diákkongresszus az

első magyar egyetem városába hívhatták volna meg, azonban ezt közbejött helyi körülmények nem engedik meg. A közgyűlés ennél fogva fölhatalmazta az elnökséget, illetve a budapesti egyetemi kört, hogy a jövő évi kongresszus helyéről gondoskodjék.

— (Új anyakönyvvezetők.) A belügyminiszterium vezetésével megbízott m. kir. miniszterelnök Tolna vármegyében a döbröközi anyakönyvi kerületbe Benke Miklós segédjegyzőt, a tamási anyakönyvi kerületbe Bertics Pál 2-od aljegyzőt, a némedii anyakönyvi kerületbe Brenn Zoltán segédjegyzőt anyakönyvvezető helyettesekké nevezte ki és őket a házassági anyakönyv vezetésével és a házasságkötésnél való közreműködéssel is megbízta.

— (Az ügyvédi kamara köréből.) A pécsi ügyvédi kamara fegyelmi bírósága közhírré teszi, hogy a Blochinger Károly tolnai ügyvéd ellen alkalmazott három havi felfüggesztés lejárván, nevezett ügyvédet az ügyvédség gyakorlatába visszahelyezte.

— (A jogászok háziestélye.) A pécsi jogakadémia polgárai — mint azt már megírtuk — holnap (kedden) folyó hó másodikán a »Vigadó« nagytermében a segélyalap pénztára javára tombolával egybekötött házi táncestélyt rendeznek. Dícséretére legyen mondván a pécsi kereskedő világ és előkelő társadalomnak, mely minden nemes cél iránt érdeklődéssel viseltetik: a tombola-tárgyak száma eddig már kétszázra emelkedett és külső csin, valamint értékesség dolgában vetekednek egymással. Remélhető, hogy városunk közönsége — mely különben is legszive-sebben a jogászok által rendezett mulatságokon vesz részt — nagyszámu megjelenésével fogja agilis jogászaink fáradságát jutalmazni s hozzá járulni a kétségtelenül méltánylást érdemlő cél eléréséhez.

— (A csurgói ev. ref. egyház ügye.) Csurgón, a tul a dunai reformátusság e régi törzsökös fészkeben, nagy a zavar. Harminckét család készül kiszakadni az ev. ref. egyház kebléből is nazarénuussá lenni. A gyülekezet vezér-emberei a napokban értekezletet hívtak össze, a melyen megjelentek a kiszakadni akarók is. És elmondották, hogy mi mozgatja őket. Ugy az egyház érdekei iránt érdeklődők, mint az azt elhagyni akarók nagy számmal gyűltek egybe. Itt feltárták a kilépni szándékozók okaikat és eggodalmaikat. Felhozott okaik között a nagy egyházi adó szerepelt, a mely mult évben az orgona javítása és a templom cementlapokkal való ellátása folytán keletkezett. De ez aránylag csekély, mert hisz az egész alig kétezer koronányi összeg három évre állami adó arányában lón kivetve. Másik ok gyanánt pedig a jövőre vonatkozó aggodalmukat hozták fel; ugymond a templom külső tatarozása, az ev. ref. tanítólakás ujjáépítése elmaradhatatlan s ez ismét jelentékeny anyagi teherrel fenyegeti az egyházközség tagjait. Ezek tények, de felvilágosítást nyertek, hogy főleg a jövőre vonatkozó aggodalmuk, mely esetleg az építkezésből származhatik, több módon orvosolható. Különben a csurgói gyülekezet financiai bajain egyelőre segített özv. Sarkady Károlyné szül. Nagy Juliána 8000 koronás alapítványa; de ez természetesen nem változtat azon a tényen, hogy

a duna—drávaszögi református magyarságra az egyházi adó pusztító mértékben nehezedik.

— **(Lemondott apáca-főnöknő.)**

Herceg Teréz, a kaposvári apáca-zárda főnöknője, a husvéti napok alatt Kaposvárról eltávozott s helyébe azonnal új főnöknőt küldtek Kaposvárra. A hirtelen változás okát nagy érdeklődéssel keresték Kaposváron. Azóta a Budapestre távozott Herceg Terézt egy újságíró meginterjuvulta, ki előtt a távozott főnöknő úgy nyilatkozott, hogy eltávolításának politikai intrikák az okai, melyek a fiumei kormányzótól erednek. Kaposváron sok minden mást beszélnek a távozás okáról, minden pletykának azonban nem tanácsos hitelt adni. Tény, hogy Herceg Teréz igen agilis hölgy, ki Kaposváron — eltérőleg az apáca-főnöknők szokásaitól — igen világias módon vegyült a társaságba, végigvizitelte az egész várost, sőt a vidéket is. Egyelőre a zárdai leányiskolához kisdudóvát akart csatolni s az építési költségeket kegyes adományok útján akarta összehozni. Fiuméből — hol előbb volt főnöknő — egész csapat olasz leányt hozott Kaposvárra s azokkal egy női kézimunka-műhelyt csinált, mely a városi varrásból élő szegény leányoknak nagy károkat okozott, mert egész kelengyék s egyéb munkák elkészítésére is vállalkozott. A zárdában új zenetanítónőt alkalmazott, holott a régi ellen se lehetett kifogás. A zárdát egészen olasz módra rendezte be, olasz szakácsnők olasz módra főztek olajjal, mi a kosztosleányoknak csinált keserves napokat. Állítólag a zárda fegyelme sem volt kifogás-

talán. Mi igaz mind e hírekből s volt-e még egyéb kifogásolni való, — azt nagyon nehéz ellenőrizni.

— **(Paksi ember halála Amerikában.)** A clevelandi »Szabadság« írja, hogy *Hainer Ignác*, kinek Leon városában szép kis farmja volt, szélhűtésben meghalt. Hainer 1818-ban Pakson született. A szabadságharc idején gróf *Batthyány Lajos* magántitkára volt. 1854-ben vándorolt ki nejével, két leányával és Jenő fiával; 1856-ban Missouri állam egyetemén a francia és német nyelv tanárának választották. Egy ideig Iowa állam kongresszusi képviselője is volt.

— **(Sötét bűn.)** Hiába sujtja a büntetőtörvény kiméletlen szigorral a magzatelhajtás rémes bűntényét; hiába az a sok áldozat, a miket ez a szörnyű bűn magában követel; hiába a szégyen, a gyalázat és gyakran az élet elvesztése, amely ennek az undorító tettnek a nyomába jár: — ez a társadalmi fekély még mindig burjánzik és szedi áldozatait. *Blum Magdolna*, illocskai születésű 19 éves hajadon is ennek eset áldozatul. A fiatal, szép, piros-pozsgás arcú leány hosszabb idő óta szolgál már *Dreher Antal*, dárdai ügyvédnél. Főlebbvalói meg voltak vele elégedve, mert a leány szorgalmas, hű és tisztességes volt. Tisztességes volt mindaddig, a míg a község egyik deli legényével meg nem ismerkedett. Ez az ismeretsége egytuttal végzete is volt. Az ismeretség vonzalommá vált, a vonzalomból szerelem lett. És a szerelemnek ebben a gyötrelmes lelkiállapotában feledkezett meg magáról *Blum*

Magdolna; megfeledkezett arról, hogy ő leány, a kinek női ártatlanságát meg kell óvni; szeretője, mindene lett a legénynek. A legényhez való ez a viszonya nem maradt következmény nélkül, — a leány anyának érezte magát. *Blum Magdolna* sehogy se tudott megbarátkozni azzal a gondolattal, hogy ő leány létére anya legyen. A szégyen és gyalázat irtozatos érzésétől sarkalva, arra határozta el magát, hogy magzatját idő előtt elhajtja. De ezt maga nem tehette; tehát segítséget keresett. Szép szóért és sok pénzért kapott is ilyet. *Stránits Zsófia*, az ily női betegségeknek kiváló és e téren gazdag tapasztalatokkal bíró specilálistája vállalkozott arra, hogy *Magdolna*nak fizikai egyensúlyát ismét helyreállítsa. A »doktor-nő« nagy pontossággal el is végezte mindazt, a mire vállalkozott. Az anyából ismét leány lett. A két ördögi lelkű nő azonban rajta vesztett. A féltve őrzött titok kipattant, *Blum Magdolna* és *Stránics Zsófi* a dárdai csendőrök kezébe kerültek. Az egyik — *Blum Magdolna* — már beismerte tettét, a másik — *Stránics Zsófia* — azonban konokul tagad.

— **(Esperantó nyelvű lap Tolnamegyében.)** Bizonyára *Lengyel Pál*, szegárdi nyomdász, a legvállalkozóbb nyomdászok egyike, különben nem vállalta volna el az esperantisták havi lapjának, a *Lingvo Internacia*-nak a kiadását. A lap szerkesztője egy svéd tanár, ki az Esperantó eszmének lelkes uttörője, ki ez új nyelvet, mely a legkönnyebb nyelv a földön, be tudta hozni mind az öt világrészbe. Magyarországon még kevés

művészt. Nem is kételkedtem tovább abban, hogy *Schreyer* igen közel állhatott ehhez az asszonyhoz leánykorában s akár ideális, akár érzéki szerelmi viszonyukat *Várnay* tette továbbra lehetetlenné.

Nem éreztem a féltékenységnek azt a nemét, mely akkor szokott az embereken erőt venni, midőn egy meghódítani akart, vagy pláne már meghódítottnak vélt asszony mellett váratlanul rivalist talál. Minden keserűség nélkül elismertem *Schreyer* úr régebbi jogait, kíváncsi voltam azonban arra, hogy ily körülmények között még mi mondani valója lehet ennek az asszonynak.

Mikor a »hangversenynek« vége volt, igyekeztem egyedül maradni. Az előkelő izléssel be rendezett szalon egyik kerevetére ültem le s magamhoz intettem a kis kadétot, kivel közönséges szolgálati dolgokról kezdtem beszélgetni, míg meg nem pillantottam *Várnay*nét, ki egy theás [csészével kezében közeledett felém.

— *Abtretten Kadét!* — szóltam oda tréfásan a huszárcsemetének, ki ugylátszik megértette a történendőket, mert mosolyogva összeütötte a bokáit s aztán elvegyült a csoportokban beszélgető vendégek közé.

fájdalmas hangon — de a vállam még mindig sajog egy kissé.

— Persze, persze, az az átkozott párbaj — kiáltotta élénken. De ilyenek vagytok ti fiatal tisztek. Heves a véretek, aztán összevesztek minden csekélységen. Tudom, hogy már megint valami »kávéházi összeszólalkozás« miatt verekedtetek.

Nem feleltem neki. Hogyan, hát ez nem tudja, hogy a felesége miatt verekedtem? *Béldy Laci* anyósa s így egész *Keresztes* pedig a, jelekből ítélve már legalább is sejtí és teli szájjal pletykálja ezt. Egyszerre bizonyossá vált előttem, hogy nincs *Várnay*n kívül talán senki a teremben ki engem *Várnay*né szeretőjének ne tartana. Nem tudtam kacagjak-e vagy bosszankodjam ezen az »előlegezett bizalmon«.

Azonban nem sokáig gondolkozhattam ezen, mert *Várnay*, ki az időközben érkezett *Molnárékat* fogadta, visszatért hozzám.

— Gyere — azt mondta — majd bemutatlak egy igen érdekes embernek. Gyere csak. S be sem várva, hogy tetszik-e nekem vagy sem, vitt a szoba egy sarka felé, hol valami borzas haju, borotvált bajuszu alak beszélgetett a *Stojkovic*s lányokkal.

híve van ez új nyelvnek, melynek elsajátítását nagyon megkönnyíti ez az új lap, melynek előfizetési ára egy évre 5. 75 frank, vagyis 5 korona s 50 fillér. Nem hiszszük, hogy az esperantisták e lapjának nálunk akadjon 100.000 előfizetője.

— **(Május elseje.)** Csak olyan községes fekete betűs nap ez a kalendáriumban, mint a többi, az élet a maga szürke egyformaságában e napon is tova folyik s mégis — Isten tudja — költők kötetre menő versei, a legendák egész sorozata fűződik e naphoz, május elsejéhez. A természet maga is, mely a különböző éghajlatok szerint, hol előbb, hol később terem virágot, május elsején, mintha minden egyszerre lehelté életet, valami csodás ösztönnek engedve, lanyha szelőlével, illatos, fűszeres léggel kedveskedik az embereknek, kik ujjongó örömmel üdvözlik a tavaszt! Már kora reggel a legálmosabb ember is siet, hogy mielőbb kiérjen a város falai közül, siet a hegyek közé, rétre, mezőre, hogy sajátkezűleg tépje le száráról az első májusi virágot. Ma reggel, — mint mindenütt — úgy nálunk is mozgalmas képet nyújtott a város. Reggeli hat órakor a pécsi cs. és kir. 52-ik gyalogezred zenekara vonult végig az utcákon, hogy recsegő trombita szóval, vidám nótával felköltse a tán még alvókat. De már alig talált valakit a tollak közt zenéjük, mert aki tehetett, már kint volt az utcán, hol sajtószerű egyöntetűséggel a kora reggeli órákban ünnepi díszben hullámozott a járókelők tömege. Még inkább mozgalmassá

teszi május elsejének képét az, hogy ez a nap évnegyedre esvén, a hurcolkodás is nagyban folyik s a természet ujjá ébredésének poétikus ünnepét ülők közé, a társzekerek dübörgésének prózai zaja vegyül. De ez nem von le a nap értékéből, hiszen évek hosszú során át megszoktuk ezt már s nem figyelve a prózai zajra örömmel üdvözöljük, ünnepe-
jük május elsejét!

— **(Elhalasztott bizottsági ülés.)** A város hegyrendőri bizottságának ülését — mint már jeleztük — holnaputánra (csütörtökre) hívta egybe Vaszary Gyula főkapitány, mint elnök. Az ülést azonban most elhalasztották s újabb határidőül folyó hó 8-dikának (kedd) délutáni 3 óráját tűzték ki.

— **(Elfogott jómádár.)** Életéből talán többet töltött börtönben, mint szabadon Dürer József, vókényi illetőségű, ismert betörő. Pécsről többrendbeli kihágása miatt ki is tiltották s a mellett egy legújabbankor elkövetett betörése miatt a törvényszék köröztette is. Tegnap este bejött Pécsre a bátor férfiú, de itt a rendőrök felismerték s nyomban letartóztatták. S ekkor még tréfával akarta elütni a dolgot, hogy ne bántás, hiszen éppen a rendőrkapitányságra igyekszik, hogy egy tolvajbandának a nyomára vezesse a rendőrséget. De nem hittek neki s lakat alá tették. Most vallhat, ha akar; s ha hallgat, az is csak az ő baja.

— **(Éjjeli botrány.)** Az éjszaka egész sorozatát követte el az éjjeli botrányoknak és csendhárbitásnak egy négytagú berugott kö-

müvestársaság. A derék kőművesek, mivel munkájuk úgy sincs, nappal — úgy látszik — aludtak s az éjszakát fenntöltötték. Persze az éjszakázáshoz ital is kell s a gyerekek jól bepálinkáztak s harmonikával végigmuzsikáltak a Makár- és Árpád-utcán. Itt egy asszony fejről leverték a kosarat, melyben az edényeit és üvegeit vitte új lakására. Innen elmentek a Zöldfa-kocsmába s míg a kocsmárosné lent járt a pincében, hogy bort hozzon nekik, addig ők két üveg pálinkát magukhoz vettek s a kocsmái lámpát eloltván, elillantak. A sziget-országuton azután elfogtak egy embert s megkínálták a pálinkából. S mikor ez jót húzott belőle, a helyett, hogy kedves egészségére kívánták volna, elkezdtek ütlegetni. Ez az ember jelentette fel őket ma reggel a rendőrségen s így tudódott ki összes viselt dolguk. S a legérdekesebb a dologban, hogy mindhárom esetben találkoztak más-más rendőr őrzéssel, kik azonban csak csendességre figyelmeztették őket, de nem vitték be jól megérdemelt helyükre, a börtönbe.

— **(A hiénák.)** Nem nyert még eddig hivatalos beigazolást, csupán a vármegyéhez érkezett és több kegyeletteljes ember aláírásával ellátott, egyébként névtelen levél beszél ama kegyetlenséggel elkövetett tolvajlásokról, melyeket a ráckozári temetőben ismeretlen tettesek állítólag elkövettek. A panasz szerint több tehető, jómódu gazda hozzátartozóinak sírjáról a koszorukat lopták el, sőt nem egy frissen hantolt sírhalomról a nagy tölgylakereket is lelopkodták. Hogy ez a

— Schreyer, zongora művész, — Dorner főhadnagy!

Kötelességszerűen örvendtem a szerencsének, néhány szót váltottam a »művészzsel«, aztán megint Várnay felé fordultam.

— Te Béla! Kicsoda ez az úr?!

— A feleségem egy ifjúkori ismerőse, sőt távoli rokona is. Ilonát — kinek különben igen szép hangja van — énekelni fogja tanítani.

— Soká marad itt?

— Azt hiszem, a telet is nálunk tölti. Most nemrég tekintélyes kis összeget nyert s nincs szüksége rá, hogy dolgozzék. Nálunk akarja magát kipihenni.

— Úgy?! S ki hívta ide?

— Ilonka; csupa unalomból, mikor tudod én még »nőtlen ember« voltam. Jóízűen kacagott a saját tréfáján, aztán odább állt, de én — nem tudom miért — sejtettem, hogy még lesz valami dolgom ezzel a hosszú haju zongoraművészzsel. Gyanakodtam, hogy Várnayné nem csupán az énekhangjának fejlesztése végett hozta magának ezt a »rokont«.

Hirtelen mozgás támadt a teremben. Széket hoztak, a vendégek csoportokba verődtek s

halkan susogtak egymással arról a pokoli műélvezetről, melyet Schreyer zongorajátéka és Várnayné éneke nyújtani fog. S valóban néhány pillanat múlva már égtek a gyertyák a zongora kottatartója előtt s a »művész« elfoglalta helyét a zongora előtti tabouretten. Várnayné, amint kottával a kezében elsurant mellettem, szinte leheletszerűen sugta felém:

— Az ének után igyekezzék egyedül maradni. Fontos beszélni valóm van Önnel!

S ezzel már, mintha mi sem történt volna, nyugodt, mosolygó arccal állt a »művész« mellé s kezdetét vette a hangverseny.

Ilonka valami édes melódiájú, bús német románcot énekelt, Schreyer úr pedig sajtószerű, természetes virtuóztatással kísérte, de szeméi, melyekben most a rajongó szerelem mámora tükröződött vissza, önfeledten tekintettek Ilonkára, kit annyira magával ragadt a hév, hogy elfeledkezve környezetéről, szinte csupán annak a hosszú haju ifjunak énekelte:

... »Oh könt' ich ewig bei dir bleiben« ...

Mindenki el volt-ragadtatva s tán csak magam valék a teremben, ki elég higgadt voltam arra, hogy megfigyeljem a háziasszonyt és a

hiéna módon elkövetett kegyetlenkedés való-e vagy pedig csupán valamely temető-felügyelő közeg elleni személyeskedés az a panasz, annak kiderítése végett szigorú vizsgálatot indítottak.

— **(Mosónők sztrájkja.)** Párisból írják: Nem mindennapi sztrájk ütött ki tegnap Párisban és Páris környékén. — A nagy mosóintézetek munkásai, férfiak és nők, nem álltak munkába. Ma reggel, noha a tulajdonosok tíz százaléknyi béremelést ígértek, alig néhányan tértek vissza a mosóteknőhöz. A párisi nagy fogadókban a sztrájk már maig is nagy kellemetlenséget okozott. Két nap óta nem kaptak tiszta asztalneműt s ha a sztrájk tovább folyik, kénytelenek lesznek naponként ezrével vásárolni újat. A sztrájk hatása különösen érezhető most, a mikor a fogadók mind tele vannak a kiállítást látogató vidékiekkel és idegenekkel. A magánosok még eddig nem szenvedtek a sztrájk miatt, de ha a munkások két hétig huzzák a sztrájkot, fél Páris kénytelen lesz piszkos fehérneműben járni.

— **(Nagy tűz Tóttösön.)** Tegnap este Tóttösön a vörös kakas szállt Tóth János odavaló lakos háza fedelére. A tűz a pajta bal sarkán kezdődött — s néhány pillanat alatt lángborította az egész pajtát, melytől nem sokára a lakóépület s a pajta melletti istálló is tüzet fogott. A tűz oly rohamosan terjedt, hogy még mielőtt alaposan hozzáfoghattak volna az oltáshoz, a lakóépületek és istálló teteje is lángba borult. Óriási erőmegfeszítést igénylő hat óráig tartó munkával sikerült csak a tüzet annyira lokalizálni, hogy csupán az épületek teteje hamvadt el. Hogy mi okozta a tüzet, azt eddig nem tudni, de a károsult gazdának alapcs a gyanuja, hogy valamelyik rosszakarója boszúból gyújtotta fel a pajta tetejét. A tűz keletkezési okának kipuhatólása végett megindították a nyomozást.

— **(Pécsi köztisztaság.)** Sok szó esett már erről is a helyi sajtó organumainak hasábjain s ha nem is vádolhatjuk e tekintetben nagy mulasztással az illetékes hatóságot, nem követünk el hibát vele, ha a köztisztaság — mondjuk — »pongyola« voltára figyelmeztetjük azokat, kiknek a város köztisztaságára felügyelni kötelességük, különösen most, midőn melegebb időjárásra van kilátásunk. Nem állítjuk, hogy van saját külön köztisztasági tudósítónk, hanem tökéletesen elég, ha a helyi sajtó valamely munkása talán sétája közben tapasztal vagy lát olyan dolgokat, melyek sehogy sem egyeznek meg a köztisztaság fogalmával, hogy aztán kötelességének tartsa a hiányokra felhívni a hatóság figyelmét. Így a mai szent napon az Indóház-utca elején mindjárt egy elgázolt, vagy agyonütött macska kadaverje hever, a Klimó-utca alsó részének vízfolyásában egy jól meg-

termett kutya teteme alussza örök álmait, míg a Sánc-utcát az ételhulladékok, zöldségmaradékok büzös halmaza borítja. Figyelmeztetésül most csak ennyit.

— **(A pécs-bányatelepi önkéntes tűzoltó-testület)** a bányatelepi gesztenyes erdőben s az ott épült díszes nagy csarnokban május hó 6-án (vasárnap) a »Pécs bányatelepi daloskör« közreműködése mellett tavaszi ünnepélyt (majálist) rendez, a melyhez 15 főből álló saját zenekara szolgáltatja a zenét. Kezdeté délután 3 órakor. Belépti díj: felnőtteknek 25 kr. (50 fillér), 15 éven aluli gyermekeknek csupán 5 kr. (10 fillér). A tiszta jövedelem tűzoltó felszerelésekre lesz fordítva s így a jótékony célra való tekintettel a felülfizetéseket és tombola-tárgyakat köszönettel veszik s hirtapilag nyugtatják. Kedvezőtlen idő esetén f. é. június 4-én tartják meg a mulatságot. Társaskocsi közlekedés Pécsről a »Magyar Király«-tól.

— **(Vandalizmus.)** Hogy éretlen gyermekek meg gondolatlan tréfája, vagy rossz akaró embereknek a vandalizmusig menő bosszuszomja okozta-e, azt nem tudni, annyi azonban tény, hogy Weinmaurer József, pécsi tette-utcai lakos panaszt emelt a rendőrségnél, hogy kertjéből valaki tíz darab különféle, frissen ültetett nemes rózsafát gyökereitől kitépett, a már virulásnak indult egyéb apróbb virágokat pedig összetiporta. Miután azonban a tette-utcai kertek legnagyobb része utcára szolgál s így a háztuladonosok fáradságukkal a város szépítéséhez is hozzájárulnak, — eltekintve attól, hogy a magántulajdon megőrzése kötelessége a rendőrségnek — a hatóság erélyesen nyomozza a vandalizmus elkövetőit, hogy elvehessék méltó és jól megérdemelt büntetésüket.

— **(Agyonvert merénylő.)** Szarvasi József, bükösi lakos szombat reggel elment hazulról, hogy a kovácsnál levő kocsiját rendbe hozassa. Távolléte alatt egy vándorló kinézésű ember ment be a házba kéregetni. Szarvasiné, a ki egyedül volt otthon, egy darab kenyeret adott a kéregetőnek, de ez, ugylátszik, nem volt megelégedve, mert még egy pár krajcárt is kért. Szarvasiné ekkor oda szólt neki, hogy:

— Nincs pénzem, elvitte az uram.

A kéregető, a mint meghallotta, hogy a férj nincs otthon, a házban pedig az asszonyon kívül nem látott seki, követelőleg lépett fel. Az asszony a vakmerő kéregetőt ki akarta taszítani a szobából, de a kéregető ekkor torkon ragadta, letépette a földre és fojtogatni kezdte. Szarvasi e közben haza ért s a mint az udvaron a sikoltást meghallotta, berohant a szobába s rávetette magát a merénylőre. A két erős férfi között iszonyu dulakodás fejlődött ki. A csavargó közben bicskát rántott elő s azzal Szarvasit több helyen megszurta.

Az asszony, a mint a merénylő kezéből kiszabadult, egy baltát kapott fel a konyhában s azzal többször a merénylő fejére sujtott, mire az eszméletét veszítve, elesett. Az öszeszurkált férj ekkor kivette felesége kezéből a baltát és egy hatalmas csapással széthasította a merénylő fejét. Az eset után Szarvasi azonban jelentést tett az előjáróságnak, mely a vakmerő merénylő holttestét elszállította. Szarvasi sérülései súlyosak ugyan, de nem életveszélyesek. A vizsgálat megállapította, hogy a merénylő Ratzburg Ágoston, morvaországi lakatosmunkás volt, a ki legutóbb — iratai szerint — Romániában dolgozott.

— **(Eljegyzés.)** Engelmann Jenő, az Engelman Herman cég tulajdonosa Hőgyészen eljegyezte Krausz Irmát, Krausz Henrik gabonakereskedő leányát Tolna-Tamásiban.

— **(A mezőőrök új fegyvere.)** Megirtuk annak idején, hogy a vármegye szolgáltatásban álló mezőőrök a közelmúltban kérvényt intéztek a vármegyéhez, melyben kérik, hogy az eddig használatban volt revolverek helyett már saját személybiztonságuk megszilárdítása végett is fegyverekkel lássák el őket. Kérelmük valószínűleg teljesülni fog, mert a vármegye felterjesztése folytán a m. kir. földművelésügyi miniszter most leiratot intézett a vármegyéhez, amelyben felszólítja, hogy a mezőőröknek fegyverrel való ellátása folytán felmerülő költségekről költségvetést készítve, azt kétheti záros határidő alatt terjeszse fel.

Művészet, irodalom.

○ A »Zenélő Magyarország« zongora és hegedű zenemű folyóirat most megjelent IX.-dik füzeté következő szép zeneműajdonságokat közli: I. Bogdán István »Meglóptad te szőke kislány az eget.« Szép magyar dalt. II. Lincke Pál »Utolsó cseppek« című dallamgazdag s divatos keringőjét. III. Mayer Hellmund Erik »A kis kulcs« című bájos műdalát. Ily gazdag tartalommal jelenik meg a »Zenélő Magyarország« minden egyes füzeté. Évenként 24 füzet, minden füzet tíz-tíz oldal hangjegy tartalommal jelenik meg a legjobban megválasztott, kiváló sikerű ujdonságokból összeírva. Előfizetési ára egész évre 242 oldal tartalomra 8 korona, félévre 120 oldal tartalomra 4 kor. Előfizetheti a most folyó II. évnegyedre a »Zenélő Magyarország« Klökner Ede zeneműkiadóhivatalában Budapesten, VI. Csengery-u. 62. sz. alatt, honnan megismerésre mutatófüzetet ingyen és bérmentve küldenek.

○ Erős szüzek. Frida. Irta Marcel Prévost. Fordította Gábor Ignác. Marcel Prévost a franciáknak e dédelgetett és gyorsan világhírűvé vált írója, meggyőző tanubizonyságát adta új, nagyszabású regényével, hogy híret,

„Pannonia“ kávéházban naponta előadás.

ELITE ORPHEUM-ENSEMBLE.

Ma először: „A koscher vendéglőben.“

SZEMÉLYEK:

Smadvor. Jajtelesz Baumeister. || Kárpeleszné Boros k. a.
Tajlbaum Rozsnyai. || Moricz pinczér Szirmai.

Történik Budapesten koser vendéglőben.

☛ Naponta új műsor. ☛
Kezdeté 8 órakor. — Családi műsor.
— Szabad bemenet. —
☛ Fentartott hely 1 korona. ☛

kedveltségét nem csak témái szenzációs voltának köszönheti, hanem igazi, nagy írói kvalitásoknak. A század vége egyik legfontosabb mozgalmanak, a feministikus törekvések problémáját tárgyalja benne, tárgyalja az igazi regényíró módjára, ki ügyel arra, hogy alakjai ne váljanak absztrakt eszméknek testetlen hordozóivá. Szüzeket rajzol, kik minden erejüket és idejüket az új tan diadalra segítésére szentelik, de a nélkül, hogy megszűnnének nők lenni. És épen ez a tragikumuk. Ha még megemlítjük, hogy Prévost brillians stílusának szépségeit Gábor Ignác nagy bravurral tükrözteti vissza, és hogy a képes borítéku 3 kötetes regény árát mindössze 3 koronára szabta meg az Athenaeum, meg vagyunk győződve, hogy a magyar közönség és elsősorban a magyar nőközönség épen úgy meg fogja szeretni ezt a könyvet, mint a szerző honfitársai, a franciák.

Törvénykezés.

§ **Tolvaj cigányok.** Petrovics János és Petrovics Antal kóbor cigányok még az őszszel betörték Imhof János nagy-palli molnár udvarába, ahonnan négy libát, hét tyukot, egy kakast loptak el. A gazda panasza folytán megindított nyomozás során sikerült a tetteseket vádlottak személyében kinyomozni, kik azonban a pécsi kir. törvényszék előtt tegnap délelőtt tartott főtárgyalás alkalmával a csendőrségnél tett beismerő vallomásaikat visszavonták. Ennélfogva — egyéb bizonyíték hiányában — a kir. törvényszék új vizsgálatot rendelt el.

§ **Felebbviteli főtárgyalások a királyi táblán.** A pécsi királyi ítélőtáblán a legközelebbi felebbviteli büntető főtárgyalások folyó hó tizenhatodikán (szerdán) tartatnak meg. Ez alkalommal főtárgyalásra kerülnek a következő bűnügyek: 1. *Récsei Pál* ellen család bukás büntette miatt; 2. *Saramó Pálné* szül. *Hollósi Éva* ellen gondatlanságból okozott emberölés vétsége miatt; 3. *Fonyadt Károly* ellen súlyos testi sértés miatt; 4. *Molnár Istvánné* szül. *Mesei Erzsébet* ellen súlyos testi sértés miatt.

Közgazdaság.

□ **Dér és fagy.** Nagyvátyi tudósítónk írja, hogy ott rendkívül heves északi szél igen kevés esővel a levegőt rendkívül lehűtötte. Este a szél teljesen elállt, az ég kiderült s éjjel erős hideg lett s olyan dér, mely az északos oldalakon a verőfényes napon reggeli kilenc óráig is megmaradt. A vizen jégkéreg képződött. A melegség a derült idő mellett még déli tizenkét órákor sem haladt 10 R°-ot. A fagy hatása leverő. Évek óta nem álltak a fák oly gazdag virágzásban, mint az idén s most épen a legteljesebben virágoztak. A lucerna, mely maholnap kasza alá készült volna, lekonyadt. A diófa hajtásai jó részben ledülnek. A gyümölcsfák virágaiban a kárt később lehet megbecsülni. Az egerek által nagyon károsított s különben is elmaradt őszi gabonákat legalább is jól hátravetette.

TÁVIRATOK.

— **A transzváli háború.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Lady-smithből jelentik, hogy *Botha* tábornok

visszaérkezett Pretoriából és átvette a boer haderő parancsnokságát.

A londoni Times jelenti, hogy Bloemfonteinban angolelles egyesületet fedeztek föl, mely a boerokat fegyverekkel támogatja s híreket szolgáltatott számukra.

Amsterdamból sürgönyzik, hogy a boer küldöttség tiszteletére ott holnap estére rokonszenves tüntetésre készülnek.

— **Az országgyűlésből.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A képviselőházban ma választások voltak, melyekkel a negyedik ülészakra megalakították a Ház tisztikarát és bizottságait. Az elnökség maradt a régi, csak a jegyzők és a bizottságok körében történtek némi személyi változások.

Lukács miniszter beterjesztette a százhet millió koronás kölcsönről és a szeszadótvány némely intézkedéseinek módosításáról szóló törvényjavaslatokat, *Darányi* miniszter az állatorvosok államosításáról és *Plósz Sándor* a kuriai bíraskodási törvény rendelkezéseinek kiterjesztéséről szóló javaslatot.

A főrendiházban is alakulási választások voltak.

— **Május elseji ünnepségek.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Budapesten ma a munkások rendben gyülekeztek és kivonultak a szabadba az előre megállapított helyekre.

Bécsben 29 népgyűlést tartottak a szocialista munkások.

— **A walesi herceg ünneplése.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A British-Empire-League tegnap este Londonban diszlakomát adott, melyen a walesi herceg is megjelent. A devonshirei herceg felköszöntötte a walesi herceget szerencsés megmenekülése alkalmából, mit a jelen voltak állva és hurráh kiáltásokkal fogadtak.

A walesi herceg meghatva mondott köszönetet az ováciáért.

Vidéki hátralekosainkat tisztelettel felkérjük, szíveskedjenek hátralekaikat mielőbb beküldeni.

VASUTI MENETREND.

Érvényes október 1-től.

PÉCSRŐL INDUL:

	Gy. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.
Budapestre	8:22	11:41	3:06	11:10
B.-Szt.-Lőrincz	8:48	12:13	3:36	11:41

(B.-Szt.Lőrinczről)

B.-Sellyére v. v. 4:55, tv. sz. sz. 9:17, v. v. 3:46				
Uj-Dombóvár érk.	9:57	1:34	5:01	1:34

Kaposvár felé ind.

gy. v. 10:08, sz. v. 1:55, gy. v. 6:31, sz. v. 2:15
(Báttaszék felé sz. v. 3:10 tv. sz. sz. 2:30)

Uj-Dombóvárról ind. 10:04	2:32	5:21	2:56
Budapestre k. p. u. é. 1:25	8:00	8:55	8:20

	V. v.	Sz. v.
Barcs-N.-Kanizsa-Bécs felé	8:28	6:32
B.-Szt.-Lőrincz	9:06	7:11
Barcs	10:54	9:00
N.-Kanizsa	1:29	11:41
Bécs	9:35	8:53

	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Gy. v.
Eszék felé	5:35	12:14	4:26	8:35
Úszögh	5:50	12:25	4:40	8:40
Villány érk.	6:39	1:13	5:27	9:38

Mohács felé	sz. v. 7:00	sz. v. 1:55	sz. v. 10:05
Mohács érk.	7:44	2:39	10:49

Villány ind.	6:49	1:18	5:32	9:43.
Eszék	8:08	2:27	6:47	11:01.

Hajó közlekedés Budapest-Zimonyi vonal, lefelé minden szerdán és vasárnap indul reggel 5:00 fölfelé minden szombat és szerda d. e. 10:00

Budapest-Mohácsi vonal: naponként Mohácsról indul d. e. 10 órákor. Budapestre érkezik éjjel 12:35

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
 TAIKS JÓZSEF
 kiadó.

Sürgöny!!!

Hová menjünk mulatni?
 Sehová máshová, mint a

„NÁDOR“ kávéházba,

hol esténkint Budapest legkitünőbb

NŐI ZENEKARA

Rollinger J. karmester vezetése alatt fog játszani.

Kitünő kávéházi italok! — A híres Cserta-féle borok!
 Pontos kiszolgálás!

Számos látogatást kér tisztelettel

Weindorfer János,
 kávé.